

Vang je verhaal

Schrijf een gedicht, typ een verhaal, maak een foto, componeer een lied, produceer een korte film, doe iets.

Dit is de laatste Focus-Nieuwsbrief van dit seizoen. De schoolvakantie staat voor de deur. De meesten van ons gaan er een paar weken op uit, alleen of met vrienden of gezin. Nieuwe dingen ontdekken. Nieuwe mensen ontmoeten.

Als je goed oplet, dan zie je of merk je iets van God. Soms heel onverwacht. Boven op een berg, in de stilte van een zachte bries en verwarmd door de zon zie je hoe mooi God de wereld gemaakt heeft.

Maar het kan natuurlijk ook in een grote stinkstad waar je in je eentje eenzaam zit te wezen op een terras. Aan het tafeltje naast je zit een gezin luidruchtig te kwebbelen, maar jou zien ze niet zitten. Eventjes vallen ze stil. Je kijkt en je ziet dat ze voor hun eten bidden. 'Dat kan ik ook', denk je. Als jouw bakje friet voor je neus wordt neergezet, vouw je omzichtig je handen, buigt diep over je patatje oorlog en je knijpt je ogen stijf dicht.

Zachtjes, maar hoorbaar, prevel je 'Amen'. Je kijkt op en ziet dat één van de gezinsleden aan het tafeltje naast je, naar je kijkt. Ze knikt je vriendelijk toe. Contact!

Het is heerlijk om op vakantie in Nederland of in een (heel ver) buitenland, naar de plaatselijke kerk te gaan. Soms is dat op de camping, het vakantiepark of in het hotel. Je kunt natuurlijk een preek downloaden, maar mijn GROTE favoriet is een plaatselijke kerk bezoeken in het dorp of de stad waar ik ben.

Soms kost dat best moeite. De schaarste aan protestant-achtige kerken begint al in Frankrijk. Maar ze zijn er! Zelfs in landen waar christenen een kleine minderheid zijn.

Juist daar is het een bemoediging voor christenen als jij onwennig hun kerksaaltje binnen schuift.

Soms versta je nauwelijks iets van de dienst. Maar toch is het bezoeken van een plaatselijke kerk altijd een van de hoogtepunten van mijn vakantie.

Laat ons als jouw gemeente in Amersfoort horen of zien wat je meemaakt. Maak er een foto/video van of schrijf erover: een mens,

een voorwerp, gebouw of plek waarin je (onverwacht) iets van God zag.

Na de vakantie gaan we met al die foto's en verhalen iets doen in de kerk. Misschien is het leuk om er een tentoonstelling van te maken, of een Joris-vakantieboek.

Stuur foto's, verhalen en filmpjes naar: focusteam@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Emmaüswandeling wijkkring Vathorst

Op maandagavond 1 juli stond onze laatste Bijbelstudie gepland, dit hadden we al eerder in het jaar vastgelegd. Maar de Focusgesprekken waren al klaar. Bij één van de laatste gesprekken hebben we het gehad over de Emmaüswandeling. En dus hebben we maandagavond met elkaar een Emmaüswandeling gemaakt. Wat een fijne avond was dat!

We hebben eerst samen koffie gedronken en zijn daarna naar Landgoed Oldenaller (Putten) gereden. Daar is onze wandeling gestart. De eerste minuten hebben we in stilte gelopen. Even je gedachten tot rust brengen, je zintuigen aan het werk zetten en alles in je opnemen.

Daarna kregen we een kaartje. Op dit kaartje stond een vraag en een symbool. Je moest op zoek naar de persoon met hetzelfde symbool. Zo vormden we allemaal tweetallen en per tweetal hadden we twee vragen te bespreken.

Vragen als 'Welke plek krijgt de Heilige Geest in je leven?', 'Hoe ben je tot geloof gekomen?', 'Wat hoop je?', 'Hoe kijkt God naar de relatie die jij met Hem hebt?', 'Wat is je verlangen?', 'Geloof je vooral met je gevoel of vooral met je verstand?', etc.

We hebben twee keer gewisseld, steeds na zo'n tien minuten. Elke keer een ander tweetal en twee andere vragen. Na afloop hebben we met

elkaar wat gedronken en gegeten bij de picknicktafel.

Het was een bijzondere avond, met boeiende en diepe gesprekken. Waardevol!

Agenda

Focuspreken van Blok 3

Een Focuspreek is geen vervanging voor een Focusgesprek. Een Focusthema wordt vaak eerst in een preek behandeld. Vervolgens zoeken we op kring of club in een Focusgesprek naar een toepassing van dat thema op ons dagelijkse (geloofs)leven.

Blok 3

Gesprek 1 op 8 september

Gesprek 2 op 29 september

Gesprek 3 op 27 oktober

Gesprek 4 op 17 november (avonddienst)

Gesprek 5 op 8 december (avonddienst)

Rianne gaat naar Praag

...en wij denken, bidden en betalen mee...

De GZB en de IZB organiseren samen een jongerenreis naar Praag, de hoofdstad van Tsjechië. Jongeren van 18 tot 25 jaar uit Focus-gemeenten beleven in november in Praag hoe christenen in het (nogal) atheïstische Tsjechië vormgeven aan hun geloof. Rianne Bloos uit de Joris heeft zich aangemeld. Na afloop van haar reis vertelt ze in onze kerk wat zij heeft gezien, geleerd en wat zij vindt dat wij als Joristgangsters kunnen oppikken van de energie van broeders en zusters in Praag.

Focus is gericht op christen-zijn op de plek waar je woont, werkt en leeft. Via deze jongerenreis kijken we ook over de grens. Hoe geven christenen in een andere cultuur hun geloof inhoud?

Rianne: **"Ik reis mee omdat ik het heel mooi vind dat onze gemeente zo verbonden is met zendingswerk. Ik wil daar ook iets mee.** Daarnaast vind ik het fijn om medegelovigen te ontmoeten en praktische dingen voor een ander te doen, in Gods koninkrijk, in Nederland en daarbuiten."

In Praag bezoeken de jongeren Leendert en Nelleke Wolters. De meeste Tsjechen vinden kerken onbetrouwbare organisaties. Hoe kun je in zo'n cultuur werken aan gemeente-opbouw? Nelleke en Leendert zijn aangesloten bij Network Praha, een nieuwe vorm van gemeente-zijn waarbij kleine groepjes christenen elkaar wekelijks ontmoeten en anderen uitnodigen mee te doen.

In september krijgen we te horen hoe wij als Joristgemeente Rianne financieel en met gebed kunnen steunen bij de voorbereiding op deze reis. **En we bedenken samen met Rianne een leerdoel van deze reis voor onze gemeente.**

Meer info op www.izb.nl/focus

"Ik kreeg kippenvel op mijn armen"

Zoé Fransen is niet christelijk opgevoed, en ze is ook niet van plan christen te worden. Toch zat ze een paar zondagen in de Joriskerk.

Ze studeert Culturele Antropologie en moest voor haar studie een onderzoek doen naar 'iets religieus'. Zoé woont in Amersfoort en besloot enkele zondagen met haar buurvrouw naar de Joriskerk te gaan om te observeren wat daar gebeurde. Daarover heeft ze inmiddels een 'mini-etnografie' geschreven, van 23 pagina's.

Het bijzondere is dat Zoé haar observatie-onderzoek precies deed op het moment dat wij als Joristgemeente in het Focustraject nadachten over hoe wij een beter leesbare brief kunnen zijn van God. Interessant dus om te lezen hoe een 'professionele buitenstaander' naar ons kijkt. **Wat heeft Zoé tijdens haar antropologische onderzoek gezien? Waren wij voor haar een 'leesbare brief'?**

In Zoé's paper komt onder meer naar voren: "Terwijl de domine preekt, eten kerkgangsters in de Joriskerk veel snoepjes. Maar er wordt ook aandachtig geluisterd. De dominee probeert meestal aan te sluiten bij een onderwerp dat in het nieuws is. Hij staat op een hoge preekstoel, boven de gemeente, en maakt veel handgebaren om zijn woorden kracht bij te zetten."

"Tijdens mijn eerste zondag viel me op dat de meeste meisjes en vrouwen een rok of jurk aan hebben. Ik kreeg te horen dat het niet verplicht is, maar wel een beetje een gewoonte."

Pas op dat moment werd ik me er pijnlijker van bewust dat ik een spijkerbroek aan had. Bij de volgende kerkdiensten heb ik wel steeds een rok of jurk aangetrokken. De kerkenraad bestaat alleen uit mannen. Tijdens de dienst zitten zij met een zwart pak op de voorste rij."

Zoé zegt (telefonisch) over haar gedachten en gevoelens tijdens de paar diensten die ze heeft meegemaakt: **"Ik had niet verwacht dat het me zoveel zou doen.** Ik weet niet goed welke woorden ik moet gebruiken, maar het God-gevoel en het saamhorigheidsgevoel vond ik heel bijzonder. Toen de dominee aan het eind van mijn eerste dienst zijn handen ophief, de zegen uitsprak en daarna heel even stil was, kreeg ik kippenvel op mijn armen."

"Ik kende het niet, zo'n gemeente-gevoel van elkaar steunen en er voor elkaar zijn. Dat je samen in hetzelfde gelooft. En dat je op zondagen een moment hebt om met z'n allen samen te zijn. Maar ik vind het wel moeilijk om het geloof echt te begrijpen. Vooral omdat ik het nog niet zelf zo voel. Dan blijft het alleen bij horen. **Ik denk dat ik wel zou kunnen geloven.** Toen ik er voor mijn studie een paar weken wat intensiever mee bezig was, begreep ik het ook meer. Maar nu ben ik er gewoon niet zoveel meer mee bezig."

De mini-etnografie van Zoé is te lezen op de site van de Joriskerk:

www.sintjoriskerk-amersfoort.nl/voorpagina/focus/

Voor alle vragen, mail naar: focusteam@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Praten kan ook: Nico van den Berge